

Israelul și Biserica

(Partea I)

(Israel und die Gemeinde)

Jeffersonville, Indiana, SUA, 25 martie 1953

Casa DOMNULUI este plină. De multe ori m-am întors aici numai pentru câteva ore sau numai pentru o adunare, dar de data aceasta am venit înapoi pentru a încerca să avem o trezire. Noi începem în seara aceasta. După părerea mea, o trezire nu constă în faptul de a veni membri noi. O trezire nu constă din multe pocăințe, deși aceste lucruri fac parte dintr-o trezire. Dar o trezire este o înnoire a lucrurilor pe care le avem deja, pentru că ne înviorează din nou.

Noi avem aici un păstor minunat, fratele Neville, care șade aici în față și în seara aceasta este un pic răgușit din cauza unei răceli.

Eu aș vrea să spun astăzi ceva. Pe când mai eram eu păstor aici, eram și cu cântările, eu strângeam jertfa, eu plăteam datoriile, eu făceam ordine, eu eram tâmplarul, eu luam cenușa din sobe, eu făceam tot ce trebuia făcut. În afară de aceasta am lucrat șaptesprezece ani la Public Service Company. Eu sunt foarte bucuros în seara aceasta pentru clădirea aceasta mică și veche. Pentru mine este ca un loc de naștere. Clădirea nu este pompoasă sau ceva mare, dar este ca un acasă, eu mă simt bine aici. Pentru aceasta sunt foarte mulțumitor.

Până duminică vom avea cinci adunări una după alta, așa am făcut de cunoscut. Noi vom învăța din Scriptură. Această învățătură nu va conține nimic în afară de Biblie. În aceste adunări aș vrea să stabilesc de la început o bază clară și liniile directoare pentru tot ce facem, ce prezentăm, înainte de a începe cu rugăciunea.

Eu intenționez, dacă este în voia DOMNULUI, ca astăzi și în următoarele seri să vorbesc despre „Biserică”. În seara aceasta, prima seară, tema noastră este despre Biserică: Israel în Egipt, mâine seară, dacă este în voia DOMNULUI: La Marea Roșie; următoarea seară: În fața șarpelui de aramă; sâmbătă seară: În Cades Barnea; și duminică seara vrem să-i observăm în patria lor. Toate acestea vor fi învățătură din Scriptură. Aduceți-vă Bibliile voastre, pentru că vom cerceta un text biblic după altul.

Mulți au telefonat cu rugămintea să ne rugăm pentru bolnavi și pentru alte probleme. Eu nu prea am vrut să fac aceasta, pentru că doresc ca gândurile mele să fie ațintite spre învățătura din Biblie. Eu nu știu ce va face DOMNUL. Noi așteptăm invitația de peste ocean, căci vrem să mergem acolo. Eu m-am gândit că acum mai este un timp bun. După aceea fratele Neville se va simți poate mai bine și va continua această trezire. M-ar bucura dacă adunările ar dura până la Paști, iar

în dimineața de Paști să putem avea un botez mare. Nu ar fi aceasta minunat? Ar fi un timp frumos pentru un botez mare. Eu cred că aici sunt deja unii tineri care vor să fie botezați.

Pentru că vorbesc chiar despre oameni tineri: eu cred că avem câțiva musafiri; eu nu știu sigur cine vine aici regulat și cine este în vizită. Dacă cineva nu are Biblie și vrea să citească textele biblice, poate să primească una. Noi avem câteva aici. Ridicați mână voastră, unul din bătrâni vă va aduce cu plăcere.

Eu sunt învinuit că folosesc foarte mult tablouri de preumbrire în învățătura biblică, folosind simboluri din Vechiul pentru Noul Testament. Eu vă voi spune de ce fac aceasta. Mulți învățați încearcă să exprime Biblia cu cuvinte înalte și în diferite traduceri. Eu sunt mulțumit cu traducerea King James. Ea a rezistat mai mult furtunilor vremii decât multe alte traduceri. Așa cred eu.

Eu cred că întreaga învățătură a Scripturii Vechiului Testament este o preumbrire pentru toate lucrurile care urmau să vină. Dacă eu mă îndrept spre perete și umbra mea este înaintea mea acolo, aceasta arată aproximativ ce va urma. Umbra arată dacă vine un animal cu patru picioare, o pasăre sau altceva. Astfel Vechiul Testament este o umbră sau un tip spre Noul Testament. Întregul Vechi Testament ne îndreaptă spre Golgota. Eu cred că în următoarele săptămâni voi putea dovedi cu ajutorul Sfântului Duh (eu nu știu cât va dura), că fiecare capitol al Vechiului Testament vorbește despre Isus Hristos și că totul s-a împlinit în El. Noi suntem desăvârșiți în El. Ce simplu a făcut Dumnezeu totul! Noi suntem desăvârșiți în Hristos.

Omul a încercat întotdeauna să se salveze și să facă lucrurile prin care poate fi salvat. În Noul Testament nu s-a întâmplat niciodată prin faptele noastre proprii, ci prin har ați fost salvați, pe baza credinței. Singurul care vă poate salva, este harul.

Mai înainte v-am lăsat să ridicați mâinile pentru că nu știu cine face parte din adunarea aceasta, și se pare că în seara aceasta sunt 99% credincioși. Eu sper că ceilalți vor deveni.

În prima carte a lui Moise se află sămânța — Biblia. Acesta este începutul. Cuvântul Genesis (Genesa) înseamnă început. Măine vom trece la Exod (a două carte a lui Moise), la chemarea afară a copiilor. Cuvântul Exodus înseamnă chemarea afară, ieșire. Copiii lui Israel au ieșit afară. La exodul lor, ei au ieșit afară din Egipt spre țara făgăduită, pe care le-a dat-o Dumnezeu.

Pentru a primi un tablou general despre Biserica de atunci și s-o comparăm cu astăzi, trebuie să ne întoarcem la sămânța pentru a ajunge la exod. Noi trebuie să ne întoarcem pentru a vedea unde se afla Biserica, cum s-au așezat în Egipt, pentru a vedea cum i-a chemat Dumnezeu afară. În restul săptămânii vom merge

direct în Scriptură. În seara aceasta vom folosi multe texte biblice pentru învățătură, dacă este în voia DOMNULUI.

Mai întâi vrem să stabilim, de ce ... Ceea ce am întâlnit deseori la credincioșii din toată lumea, este teama. Ei se tem mereu. Dacă îi lovește o boală neînsemnată, se tem. Câteodată mă întreb cum este cu voi. În seara aceasta și în săptămâna viitoare vreau să încerc să izgonesc această teamă prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Poate voi veniți la mine și spuneți: „Frate Branham, eu cred asta și cealaltă.” În lume există numai o singură cale pentru a dovedi aceasta. Eu nu pot să mă bazez pe trăirea unui alt om sau să mă orientez după ritualurile unei biserici. Există numai o singură dovada adevărată despre care este vorba, și aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă spune ceva Cuvântul lui Dumnezeu, atunci trebuie să cred că este adevărul.

Nu demult a venit la mine un predicator tânăr și mi-a povestit despre anumite situații și el a spus că s-a rugat pentru acestea. El a spus că DOMNUL i-a descoperit că este așa și așa. Eu m-am uitat un pic la el și am spus: „Frate, asta este foarte frumos. Eu prețuiesc că DOMNUL a făcut-o așa pentru tine, dar lasă-mă să îți spun ceva ce este împotriva.” El a spus: „Vedenia a venit de la Dumnezeu.” Ea am răspuns: „Nu se poate, frate, căci este împotriva Cuvântului.”

Noi trebuie să verificăm toate lucrurile cu Scriptura. Dacă este împotriva credinței mele, dar totuși conform Scripturii, astfel Scriptura are dreptate și eu sunt greșit. Vedeți, Scriptura are întotdeauna dreptate, și voi puteți să faceți ceva numai dacă vă întoarceți înapoi la Scriptură. Este acesta adevărul? Eu vreau să aud Amin-ul vostru, dacă credeți aceasta. Amin înseamnă: „Așa să fie!”

Cineva m-a întrebat acum câteva zile și chiar astăzi de părerea mea despre o anumită persoană care are un succes mare într-o anumită lucrare. Mie mi s-a spus: „O, frate Bill, DOMNUL trebuie să fie în această lucrare.”

Eu am spus: „El nu poate să fie.” „Oh!”, a fost răspunsul: „Acolo se salvează suflete.”

Eu am spus: „Nu poate să fie, căci este în contradicție cu Cuvântul” Dumnezeu nu poate să spună o dată asta și apoi altceva. El vă spune întotdeauna același lucru. Vedeți, Dumnezeu nu poate minți. Dumnezeu este infailibil, cuvintele Sale la fel. Dacă El este Dumnezeu, trebuie să fie suveran. Asta este El.

Poate voi spuneți: „Nu crezi că Dumnezeu a făcut un anumit lucru, deși Cuvântul Lui spune așa și așa?” Eu am spus: „Nu, Biblia spune: *„Cine scoate sau adăuga la cartea aceasta, partea lui va fi luată din cartea vieții.”* Acesta este motivul.

Întotdeauna și la toate trebuie să ne orientăm după ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu și nu după o trăire, indiferent cum arată. În Noul Testament Pavel

spune: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!*” (Gal. 1,8).

De aceea să ne întoarcem la început și să recunoaștem cât de exact este Cuvântul acesta. Rețineți aceasta în memorie. În timp ce noi vom trece prin Biblie, vom recunoaște că roțile lui Dumnezeu se învârt încet, dar cu exactitate. Poate arată de parcă ar fi la o distanță de un milion de mile, dar macină în continuu și într-o zi va fi acolo, indiferent ce va veni.

Eu aș dori să avem 6-8 luni timp pentru studiul Bibliei, pentru ca să trecem prin prima carte a lui Moise și să ne ocupăm numai cu aceasta. Eu cred că în următoarele 3-4 săptămâni am putea trece prin prima carte a lui Moise și să vedem cum fiecare Cuvânt se trage ca un fir prin întreaga Biblie. Eu personal studiez Genesa de doi ani; eu studiez acum pentru a două oară și nu am ajuns nici măcar la jumătate. Vedeți, eu mă opresc săptămâni întregi la două până la trei versete. În aceasta găsiți sămânța.

Dacă vreți să știți ce veți recolta sau ce va crește pe câmp, trebuie să aflați ce sămânță se află acolo. Sămânța va aduce la iveală ce este ea. Ea va aduce rod după felul ei. Porumbul va aduce porumb, ovăzul va aduce ovăz și grâul va aduce grâu. Indiferent ce este, el va aduce ce este sămânța.

Toate aceste culte și răscoale, toate sistemele și celelalte lucruri de astăzi, toate acestea și-au găsit originea în prima carte a lui Moise, dar astăzi apar numai sub o altă denumire. Observați cum acest duh din zilele acelea era în lucrare și cum este astăzi. Apoi voi veți recunoaște că este același lucru. Prieteni, unele lucruri sunt într-adevăr interesante. Voi veți fi surprinși când veți recunoaște că unele lucruri se află în sferele înalte spirituale.

Observați, duhul care s-a ridicat în Cain, cum a venit pe Ham, pe Nimrod până în Babilon, și din Babilon până în zilele venirii lui Isus. Cărturarii și elevii școlii biblice nu L-au recunoscut pe DOMNUL ISUS Hristos. Ei stăteau acolo, erau învățați șlefuiți, bărbați sfinți și neprihăniți care cunoșteau Cuvântul, fiecare literă, unde și cum era scrisă, o cunoșteau pe de rost, fiecare sul și tot. Ei trebuiau să vină dintr-o anumită linie, din preoțime, dintr-o anumită seminție pentru a deveni preot. Ei erau învățați șlefuiți, studenții-seminariști de astăzi nu s-ar putea compara cu ei, și totuși ei nu L-au recunoscut pe Isus. Aceștia erau bărbați sfinți, dar când a venit Isus, El le-a spus: „Voi sunteți de la Tatăl vostru Satana. Voi sunteți în rătăcire, căci voi nu cunoașteți nici puterea lui Dumnezeu și nici Cuvântul lui Dumnezeu.” Vă puteți închipui că DOMNUL ISUS Hristos îl numește drac pe un învățat sfânt, neprihănit? Dar El a făcut-o. Dacă vă întoarceți înapoi, atunci recunoașteți de unde vine.

Observați cum erupe aceasta astăzi cu o putere îngrozitoare. Este bine, frate, soră, să fiți atenți ce ascultați și să nu subestimați niciodată puterea de ispitire a lui Satana, să nu-l subestimați niciodată! El este așa de abil cum nu se poate mai bine. Duhul anticreștin nu este comunismul. Nu, duhul anticreștin este așa de asemănător cu cel adevărat, astfel încât i-ar putea înșela chiar și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință. Așa a spus Isus în Matei 24. Este un duh religios.

O, vedeți, Cain și Abel au fost frați. Cioara și porumbelul se află în același stol. Esau și Iacov au fost frați. Iuda și Isus au fost în aceeași biserică. Unul a fost predicatorul și celălalt casierul. Vedeți, întotdeauna ispitirea! Minciuna pe care i-a povestit-o Satana lui Eva, era 90% adevăr. 90% adevăr! Așa este și cu minciuna pe care o spui tu. După cum am auzit, oamenii trec pe lângă anumite texte biblice numai pentru a se îndepărta. Aceasta ar dăuna teologiei lor. Dar dacă partea aceasta este corectă, atunci este corectă și partea cealaltă. Să legăm acestea, astfel încât toată Biblia să se potrivească. La început, când Dumnezeu ...

Noi nu avem timp să intrăm în toate acestea, dar noi vrem să începem cu începutul Bisericii. Cuvântul Biserică înseamnă „*chemați afară, oameni chemați afară.*” Eu cred că în fiecare denominațiune de sub cer există astăzi oameni buni, în fiecare. Eu cred că atunci când va veni Isus, va fi un grup chemat afară. Eu cred că noi nu suntem încă pregătiți pentru venirea DOMNULUI. În ceea ce privește Biserica, starea noastră nu este în nici un caz așa, încât DOMNUL să poată veni. Noi nu avem credință pentru vindecare divină, și mai puțin pentru răpire. Trebuie să se întâmple neapărat ceva.

Dacă vorbește cineva despre răpire, atunci ei spun: „Despre ce vorbești tu?” Unii dintre oamenii aceștia fac parte într-o biserică. Dacă se vorbește despre vindecare divină: „În așa ceva nu cred” Ei nu pot să vadă. Ei spun: „Eu cred că ei au fost hipnotizați.” Cum ar putea să fie un astfel de om la răpire? Cum poate el să învie din morți dacă nu este nimic acolo care să treacă în înviere? Nu este nimic care l-ar putea aduce la înviere.

Aceasta este o credință făcută, mintală. Dacă tu spui: „Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu” atunci este bine. Dar frate, dacă nu vine din inimă, atunci este numai o gândire mintală. Ea nu poate veni din inimă până când Duhul Sfânt nu depune mărturie despre aceasta. Biblia spune: „*Nimeni nu poate zice că Isus este DOMNUL decât prin Duhul Sfânt.*” Tu nu o poți spune numai așa de la tine, ci Duhul Sfânt trebuie să o spună prin tine. Când L-a mărturisit Petru, El a spus: „*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu*” El i-a răspuns: „*Ferice de tine Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: Tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*” Așa este? Așa vedeți voi unde ne aflăm.

Noi vrem să rămânem la miez. La început Dumnezeu a chemat de sus poporul său afară. Frate Cox, vorbesc prea tare sau insuficient de tare? Un pic prea tare, îmi pare rău. Acest microfon este foarte tare. Eu sunt obișnuit să vorbesc în săli mari, auditorii și sub cerul liber și de aceea vorbesc un pic prea tare. Eu nu vreau să strig la voi.

Noi începem cu Genesa 12. „*DOMNUL zisese lui Avraam: Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.*” (vers. 1-3).

Avraam a ieșit din Babilon împreună cu tatăl său în țara Șinear, — Valea Șinear, în care au venit mulți după distrugerea Babilonului și după ce a avut loc încurcarea limbilor. Tatăl lui Avraam l-a adus pe Avraam la ai lui cei dragi în țara Șinear. În toată țara aceasta, în mijlocul tuturor acestor oameni, un om găsise trecere înaintea lui Dumnezeu.

Observați începutul creștinismului — Biserica. Eu doresc ca voi să observați că nu s-a întâmplat pentru că Avraam era un bărbat bun; s-a întâmplat pentru că Dumnezeu l-a ales pe Avraam. Nu Avraam l-a ales pe Dumnezeu; Dumnezeu l-a ales pe Avraam. Puteți să vedeți aceasta? Fiți atenți! Așa cum a fost atunci, așa este și astăzi. Nu voi îl alegeți pe Dumnezeu, ci Dumnezeu vă alege pe voi.

Poate că aceasta este foarte tare, dar eu vreau ca voi să observați. Imediat după alegere, alegerea dinainte, vine despărțirea de toate celelalte când El cheamă. Dacă El va cheamă, atunci El vă desparte de toate celelalte lucruri care vă țin. Aceasta dovedește că nu se întâmplă printr-o denotațiune. Nu sunt doi sau trei oameni împreună, ci El îl așteaptă pe fiecare în parte! Amin. Este o legătură personală a fiecărui om. Nu pentru că mama mea a fost mântuită, sunt și eu mântuit. Aceasta este pentru că Dumnezeu m-a ales în Hristos. Eu vreau ca voi să vedeți aceasta. Nu voi ați făcut alegerea; nu a fost alegerea voastră, nu cât de mult v-ați rugat când ați deschis o pagină nouă. Voi nu ați avut nimic de-a face cu aceasta. Dumnezeu! O, dacă vedeți adevărul! Tu întrebi: „Crezi că nu eu m-am întors la DOMNUL?” O, nu! Tu nu ai avut nici o posibilitate să te întorci la DOMNUL. Întreaga ta fire, întreaga ta ființă era împotriva lui Dumnezeu. Dumnezeu te-a chemat pe tine. Așa a fost întotdeauna.

În grădina Eden când a păcătuțit omul, vedeți mai întâi natura păcătoșului! El s-a ascuns. Adam ar fi trebuit să-L cheme pe Dumnezeu, dar El s-a ascuns. Vedeți voi? Așa este natura păcătoșului, să fugă, să se ascundă după ceva. Dar Dumnezeu cheamă. O, har, har minunat! Observați! Voi spuneți: „O, aceștia au fost Adam și Eva.” Așa a fost întotdeauna în toată Biblia. Isus a spus: ..Nimeni nu poate veni la

Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu.” Așa este? Acesta este Cuvântul. Și noi dorim conform Cuvântului. Atunci știm unde stăm.

Câți dintre voi știu în seara aceasta că sunt credincioși? Este ceva în voi care vă spune că sunteți credincioși. Da, în ordine. Vedeți voi, ar trebui să fiți cei mai bucurători oameni de pe pământ. Credeți aceasta simplu. Este simplu. Bazați-vă pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Înainte ca voi să puteți deveni creștini credincioși, Dumnezeu v-a chemat. Nu voi l-ați chemat pe Dumnezeu, Dumnezeu v-a chemat pe voi. El l-a chemat pe Avraam, și El a devenit Tatăl nostru, al tuturor credincioșilor. Observați! El a zis: „Avraame!...”

Este alegerea dinainte. Eu vreau să mă ocup cu alegerea dinainte, căci este adevărul. Tu nu ai devenit creștin din întâmplare, ci tu ai fost deja creștin înainte de a veni pe lume. Înainte ca tu să te fi născut, Dumnezeu te-a ales să fii credincios; înainte de căderea în păcat, — înainte de întemeierea lumii. „O”, spui tu, „așa este, frate?” Acesta este adevărul. Dumnezeu a făcut aceasta înainte ca tu să fi știut ceva.

A existat un timp în care tu ai bănuțit ceva, dar era ascuns minții tale. Pe pământ a existat numai un bărbat care știa că El a fost deja dinainte, și acesta a fost Isus. El a spus: „Proslăvește-Mă, Tată, cu slava pe care am avut-o la Tine, înainte de întemeierea lumii.” El a fost Dumnezeu care a venit în trup. El putea să se întoarcă înapoi și știa ce era. Dar minții noastre îi este ascunsă. Noi am fost destinați dinainte, aleși dinainte. Voi știți ce înseamnă alegerea dinainte. Alegerea dinainte constă din faptul că Dumnezeu a văzut totul dinainte. Amin. Acesta nu mai este lapte smântânit. Observați! Eu cred că aceasta v-a lovit. Este mai bine dacă ne ocupăm un moment cu aceasta. Deschideți cu mine la Efeseni 1. Să citim, căci eu mă tem că voi nu ați înțeles și credeți că eu spun numai așa. Dar nu este așa. Ascultați cu atenție! Noi ne vom ocupa imediat de Biserici. Pavel le vorbește direct efesenilor - Bisericii. Asta facem în seara aceasta. Aceasta nu este pentru bebeluși. Aceasta este pentru adulți, nu pentru copii.

Copii mici! Eu am unul acasă care începe acum să umble. El se împiedică și cade, se ridică din nou și crede că a făcut un lucru mare. Așa a fost odată cu mine, dar acum sunt un bărbat și am părăsit lucrurile copilărești.

Noi trebuie să ajungem la învățătura deplină. Eu iubesc adunările vechi, bune, ale jubilariei, unde noi batem din palme, jubilăm și avem un timp frumos, adunări mari și puternice unde tresăltam, unde dansam. Dar așteptați, când vine timpul cercetării, atunci nu știți unde stați. Să ne întoarcem înapoi și să aflăm aceasta. Să constatăm ce ne îndeamnă să facem aceasta. Să mergem înapoi la fundament pentru a vedea unde ne aflăm.

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, (asta îmi place pur și simplu: nici un seminar nu m-a trimis)... prin voia lui Dumnezeu către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus:(Observați, cui se adresează? Nu păcătoșilor, nu copiilor, ci celor maturi.) „Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu... Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la DOMNUL ISUS Hristos. Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl DOMNULUI nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.” Vedeți cui i se adresează? Nu unui grup de copii, ci oamenilor care sunt adunați în locurile cerești și sunt binecuvântați. El le spune: „Voi aveți cunoștința, voi ați fost învățați, voi sunteți mântuiți, eu vreau să vă spun despre ce este vorba.” O, asta îmi place, vouă nu? Eu vreau să vă transpun pentru un timp picioarele un pic în ceruri, în loc să fiți legați de pământ. Eu vă spun de ce, eu vreau să vă dau o întărire mică, o trezire mică, o înprospătare mică. Amin. Eu iubesc înviorarea pentru că zidește mai ales atunci când puteți spune că este „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” El a spus: „Eu vreau să vorbesc cu voi, voi sunteți în locurile cerești în Isus Hristos binecuvântați cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, darurile lui Dumnezeu devin vizibile, vindecare divină, proorocia, etc. Voi sunteți oameni maturi, și vouă vreau să vă vorbesc. Eu mă adresez acum vouă.” Observați, aici este. Eu sper că va pătrunde bine și adânc, căci v-ar face bine dacă ar intra direct în oasele voastre.

„Căci în El ne-a ales Dumnezeu ...”

Cine a făcut aceasta? Eu am auzit și apoi am venit? Nu, nu, tu nu ai făcut-o niciodată. „El ne-a ales pe noi (trecut), ne-a ales (Biserica) în El.” Cât timp este de atunci, Pavele? În ultima săptămână sau când ai avut trezirea? Nu. „Înainte de întemeierea lumii...” „Acum puteți să plutiți ca pe nori. Vedeți! Ce a făcut El? „El ne-a ales în El (Hristos) înainte de întemeierea lumii.” Eu aș dori să avem un pic de timp pentru a ne întoarce la Iov 38,4-7, pentru a vedea ce spune El acolo: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temeliiile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului, atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?” El i-a vorbit lui Iov: „Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să mă înveți.” Pavel spune aici: „El ne-a ales — Biserica — înainte de întemeierea lumii.” Fiți atenți! „... Ca să fim sfințiți...” Nu sfințirea noastră proprie. Voi spuneți: „Frate Branham, crezi în sfințire?” Desigur! Nu în a mea, ci în a Lui. Sfințirea mea nu este nimic; a Lui este desăvârșită. Apoi voi spuneți: „Vrei să spui că putem bea sau ...” Nu, asta nu am spus niciodată. Vedeți, un bob de grâu poate produce numai grâu, nu poate produce spini. În el nu este dorința aceasta, în el nu este viață pentru spini, și dacă suntem în Hristos ...

Să nu vă înșelați, ci cercetați exact. Vedeți, dacă voi spuneți mereu: „Nu mă condamnă nimic dacă fac aceasta, sau eu nu mă simt condamnat dacă fac lucruri din lume.”, eu vă voi jigni acum un pic și am să vă mângâi penele în direcția inversă. Toate acestea sunt o dovadă că voi nu ați venit niciodată la Hristos Voi nu ați fost niciodată născuți din nou. „Cine iubește lumea și lucrurile din lume, nu are dragostea lui Dumnezeu.” Dacă voi încetați să faceți aceste lucruri numai pentru că știți că nu trebuie să le faceți, astfel acesta este un semn că nu ați ajuns departe. Dacă lucrul acesta este ucis în voi – dacă natura aceea v-a părăsit, atunci este o altă persoană în voi. Duhul Sfânt din tine care a fost în Hristos, aduce viață lui Hristos în voi. Nu ceea ce faci tu, ci ce a făcut El. El v-a ales înainte de întemeierea lumii. Cineva a spus: „Eu știu că sunt salvat, căci eu am încetat să fumez.” Nu prin aceasta am fost eu salvat, și nici tu; tu ai fost salvat pentru că Dumnezeu te-a ales să fii salvat înainte de întemeierea lumii. Aceasta este învățătura Scripturii. Amin. Vedeți, noi începem să recunoaștem, că nu noi suntem, El este. Vedeți, El ne-a ales pe noi.

Avraam nu putea să spună: „Slavă lui Dumnezeu, eu am venit jos de pe turnul Babel. Aleluiah! De aceea eu sunt salvat.” Atunci ar fi fost salvat un grup întreg, dacă ar fi fost acesta motivul. Vedeți dar El nu a făcut aceasta. El l-a ales pe Avraam și acesta a fost începutul mântuirii noastre care le-a fost dat oamenilor, când El l-a ales pe El și i-a dat făgăduința și a făcut un legământ cu Avraam și sămânța lui pentru totdeauna. Noi am putea continua și să citim un capitol întreg despre aceasta, dar nu avem timp. Dumnezeu cheamă. Observați, când El l-a chemat pe Avraam, El a făcut-o prin alegere. Nu din cauza lui, ci din cauza lui Dumnezeu. El l-a chemat din poporul lui, l-a binecuvântat și a spus: „Eu te voi salva.”, și El i-

a vorbit când era deja la o vârstă înaintată. Înainte ca El să mai facă ceva, l-a ales pe el și i-a spus: „Nu numai pe tine, ci și sămânța ta.”

În Genesa 12,4 citim: „*Avram a plecat, cum îi spusese DOMNUL, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran. Avram a luat pe Sarai, nevastă-sa, și pe Lot. fiul fratelui său, împreună, cu toate averile, pe care le strânseseră și cu toate slugile...*”

Observați! Imediat a făcut ce i-a poruncit Dumnezeu. El l-a luat cu sine pe Lot, nepotul lui. Voi cititori ai Bibliei, dacă aveți timp, citiți mâine Genesa, 11. Avraam a plecat mai întâi cu tatăl său și cu toată familia. Dumnezeu nu i-a poruncit aceasta. Bărbatul bătrân era ca o muscă în alifie până ce a murit. El a fost o piatră de poticnire pe tot drumul, și așa a fost și Lot. Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, nu pe Lot. El l-a chemat pe Avraam, nu pe tatăl său. Poate voi spuneți: „Ce este cu Sara?” Un bărbat și nevasta lui sunt una. În Efeseni Biblia spune: „ei sunt un trup.” În ordine.

Dar El l-a chemat pe Avraam și i-a poruncit să se despartă de tot ce posedă și să plece într-o țară străină. Vedeți, o despărțire! Să mergi într-o țară străină despre care nu știți nimic, acesta este creștinismul. Să fii despărțit de lucrurile lumii, pentru că te-a chemat Dumnezeu. Voi mergeți într-o altă țară pentru a locui cu oameni pe care nu-i cunoașteți și să fiți pelerini. Amin. Când mă gândesc la aceasta, de-abia mă pot abține. Pelerin! Străin!

Atunci când Iacov a stat, scurt timp înainte de moartea lui, înaintea lui faraon, el a zis: „Zilele anilor călătoriei mele sunt multe ...” Amin. Ce era cu el? El s-a regăsit. Acest bărbat mic avea o viață anevoioasă după sine. El știa că este aici numai în călătorie. Fiți atenți!

Noi mergem înapoi la vers. 3. Dumnezeu îi făgăduise lui Avraam că îl va binecuvânta pe el și sămânța lui după el. El a încheiat un legământ fără condiții. El nu a făcut-o pentru că era Avraam. El nu a spus: „Avraame, dacă faci aceasta, atunci Eu voi face cealaltă.” El a spus: „Avraam, Eu am făcut-o deja. Nu se întâmplă pentru că tu trebuie să faci ceva, Eu însumi am făcut-o!” Amin. O, dacă mă gândesc la aceasta! Dumnezeu a făcut-o fără condiții. Legământul lui Dumnezeu necondiționat.

Tu spui: „Frate, eu am încetat să mănânc carne. Eu nu fac asta...” Frate, asta nu are importanță. Nu depinde dacă tu mănânci carne sau nu, dacă tu ții Sabatul sau lunile noi, sau dacă mergi la școala duminicală, indiferent ce este. TU ești salvat — necondiționat.

Apoi tu spui: „Frate Branham, dacă eu sunt salvat, slavă lui Dumnezeu, atunci pot să fac ce vreau.” Desigur! Dacă tu ești salvat, frate, atunci nu ai dorința după lucrurile acestei lumi. Acum aceasta a devenit punctul central din inima ta, și tu nu te mai poți îndepărta de aceasta. Dar atâta timp cât mai este o atracție spre lumea aceasta, atunci tu știi că mai este ceva greșit.

Alegerea dinaintea! Dumnezeu l-a chemat pe Avraam și i-a spus că îl va mântui, — fără condiții.

Să continuăm după ce i-a fost dată făgăduința. Noi trecem la Genesa 15, 7. Să citim:

„DOMNUL i-a mai zis: Eu sunt DOMNUL, care te-am scos din Ur din Haldea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta.’ Avraam a răspuns: ‚DOAMNE Dumnezeule, prin ce voi recunoaște că o voi stăpâni?’” Avraam ieșise din țara haldeilor, din statul Ur, din țara Șinear, s-a despărțit, el ieșise afară. Vedeți, așa este cu credințioșii de astăzi. Ei mai sunt în călătorie.

„Și DOMNUL i-a zis: Ia o juncană de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.” Eu vreau ca voi să vă notați și să citiți mâine. Eu citez numai din cauza timpului, pentru că nu vreau să vă rețin mult

timp. Eu vreau ca voi să veniți mâine seară din nou aici și să continuăm. În seara aceasta punem numai baza, fundamentul.

Astfel el a luat juncana, capra, berbecul, turtureaua și puiul de porumbel și le-a despicat în două și a pus fiecare bucată una în fața alteia; dar păsările nu le-a despicat. El a izgonit păsările răpitoare până la apusul soarelui. Apoi Dumnezeu a venit la Avraam, i-a confirmat legământul și a spus: „Avraame, Eu vreau să-ți arăt ce voi face.”

Mulți dintre voi care vin de mulți ani la adunare, știu că deja atunci am învățat aceleași lucruri. Desigur, deja în 1949 am învățat despre acestea. Bine, voi v-ați însemnat în Biblie.

Vedeți! El a venit jos și i-a arătat lui Avraam ce va face. Mai întâi El a lăsat un somn adânc peste Avraam: „Avraame, TU nu ai nimic de-a face cu aceasta.”

Voi care încercați să vă salvați singuri. Eu știu că mulți care au venit la adunare și au șezut sub această învățătură, au părăsit adunarea și au mers la culte pentru a crede tot ce există”. Unii dintre ei nu mai mănâncă carne, alții țin Sabatul și lunile noi, aduc diferite jertfe și altele, după ce au respins Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta vă arată ce găsim aici. Pavel a spus: „*ei au plecat din mijlocul nostru, pentru că nu erau de-ai noștri.*” Așa este. Vedeți, acesta este adevărul. Duhul Sfânt ține tare de Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă se ajunge la o hotărâre, se va vedea că lucrurile acelea sunt greșite.

El a spus: „Avraame!” El a lăsat un somn adânc peste el și a spus: „Eu îți voi arăta cum o voi face, cum îmi voi ține legământul.” Și El a luat aceste animale; fiți atenți, când Avraam a căzut în somn, lui i-a fost arătat că moartea va veni la fiecare creatură ... și iată că a ieșit un fum ca dintr-un cuptor. Cuptorul fumegând simboliza iadul, că fiecare păcătos ar fi meritat iadul. În afară de aceasta au apărut la jertfă niște flăcări, o lumină mică, albă, care a trecut printre dobitoacele despicate. Încheierea legământului!

Observați, existau multe feluri în care oamenii încheiau legăminte în diferite timpuri. Cum încheiem noi astăzi un legământ? Noi ne scuturăm mâinile unii altora și semnăm un contract. Aceasta este învoiala. Acesta este legământul nostru, nu-i așa? Știți voi cum se încheia un legământ în China mai demult? Ei presărau sare unii peste alții. Acesta a fost legământul în China. Vedeți, legământul este încheiat în diferite feluri, oamenii au diferite obiceiuri.

În Orient era obiceiul să ucidă un animal și stând lângă acest animal se încheia contractul. Noi găsim în Leveticul cum încheiau ei contractul. Acest contract era rupt în două peste acest animal mort, și ei jurau acolo ca trupul lor să devină ca al acestui animal mort, dacă nu respectă contractul. Fiecare lua o parte din contract

și pleca. Indiferent când se întâlneau pentru acest contract, aceste două bucăți trebuiau să se potrivească exact. Ce minunat!

Dumnezeu a făcut un legământ și l-a arătat dinainte: „Eu jur că o voi face, toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.” Citiți! „Eu voi binecuvânta neamurile, eu îi voi binecuvânta pe oamenii negri, galbeni și albi. Eu îi voi binecuvânta prin sămânța ta, căci din tine vor ieși împărați și domnitori.”

„Cum o vei face, DOAMNE?”

„Eu îți voi arăta.”

El i-a arătat aceasta pe coasta muntelui unde a adus aceste jumătăți. Fiecare cunoscător al Bibliei știe că fiecare din aceste animale a fost curat, ceea ce reprezintă jertfa lui Isus Hristos. Acest berbec, această juncană, ale căror jumătăți au fost spălate după ce le-a despiciat, arătau spre El. Noi avem spălarea prin apa Cuvântului, despărțirea de păcat prin Cuvânt, prin credință. Puiul de porumbel și turtureaua arătau spre vindecare divină, și toate acestea în Hristos.

Acolo Dumnezeu i-a arătat lui Avraam ce va face: că El va lasă ca prin sămânța lui Isaac să vină Fiul Său, Hristos, care a fost ucis atârând între cer și pământ, în timp ce soarele apunea și întunericul acoperea pământul; acolo El l-a zdrobit. Dumnezeu a luat duhul Lui din El și a făcut un legământ cu omenirea pe pământ. Tot acest sânge scump, divin, neamestecat, care a curs din rănilor lui Emanuel, duhul Lui l-a părăsit. El a strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul meu, pentru ce M-ai părăsit?” Fața lui era scuipată de batjocoritori: acești batjocoritori îngrozitori i-au pus o coroană de spini pe cap, romanii i-au bătut cuie mari în mâini și picioare, spatele Lui a fost așa de biciuit încât se vedeau coastele, El atârna acolo pe cruce și striga tare: „S-a isprăvit!” El a murit moartea păcătoșilor. Păcatul lumii era pe El. Când a fost deschisă coasta Lui, duhul Lui l-a părăsit și a strigat: „În mâinile Tale îmi încredințez duhul Meu.” Și El și-a aplecat capul. Pământul s-a cutremurat. Acesta este El, în aceasta constă legământul lui Dumnezeu! Acolo s-a împlinit.

În mijlocul stâncilor și a cerului întunecos,

Mântuitorul meu și-a aplecat capul și a murit.

Perdeaua ruptă a deschis calea

Spre bucuria cerului și a zilei fără sfârșit

O, Golgota, o, Golgota! Isus a sângerat și a murit pentru mine!

El a luat sufletul propriului Său Fiu și a făcut un legământ de despărțire. Trupul Lui a fost pus în pământ. El a zăcut acolo, dar în ziua a treia El a înviat „... căci i nu-mi vei lăsa sufletul în locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.” Și sufletul Lui a fost duhul Lui care s-a coborât în iad.

Dumnezeu a coborât jos, a înviat trupul Lui și I-a dat viață. El a luat trupul lui Isus, L-a așezat la dreapta slavei Lui, și a trimis Duhul Său Sfânt ca și confirmare a legământului.

Așa este! Frate, să nu uiți aceasta. Fără botezul Duhului Sfânt ești pierdut. Acesta este singurul... atunci nu trebuie să te mai îngrijorezi dacă ajungi în cer. Dacă nu este nimic aici înăuntrul supranatural, atunci ușa nu se va deschide acolo. Tu ai putea ajunge până acolo și să dai cu capul de ea. Dar dacă Duhul lui Dumnezeu este în noi, atunci Duhul lui Dumnezeu care locuiește în noi va ridica ușa din țâțâni. Tu trebuie să îl ai în tine, ca să ți se poate deschide acolo. Așa este. TU ești deja judecat prin ceea ce gândești despre Isus Hristos.

Vedeți, acolo este El, rănit, bătut, străpuns. Sufletul Lui s-a dus la Dumnezeu. Dumnezeu L-a binecuvântat. După aceea sufletul Lui s-a întors înapoi în forma botezului cu Duhul Sfânt care vine peste fiecare credincios, îl sfințește și îl curăță, aduce în ordine gândirea și inima lui, și o măsură a Duhului Sfânt rămâne în el. Același Duh Sfânt care ne este dăruit, este același care a adus trupul lui Isus din mormânt, și El va face răpirea. Legământul trebuie să corespundă cu partea aceea în care El a fost bătut și și-a dat trupul; El s-a întors înapoi la Dumnezeu și Duhul s-a întors înapoi pe pământ. Atunci duhul tău trebuie să fie același fel de Duh, altfel vei pierde ocazia întâlnirii la locul stabilit. Amin. Desigur! Nu pentru că o faceți voi personal, ci pentru că ceva, și anume dragostea lui Dumnezeu, a fost revărsată în voi și idolul pământesc a fost smuls afară. Așa este.

În noi este ceva ce strigă și cheamă după Dumnezeu; este sufletul din tine care apelează la Tatăl ceresc. Așa este. Aceasta îți dă ție credință și tu devii un urmaș al lui Avraam. Tu crezi făgăduința lui Dumnezeu cum a făcut-o lui Avraam. Și dacă tu trebuie să aștepti, tu crezi. Credincioșie! Avraam nu s-a lăsat dus în eroare prin necredință în făgăduința lui Dumnezeu, ci a devenit tot mai tare și i-a dat slavă lui Dumnezeu.

Tu nu poți rămâne salvat de la o trezire la alta, și apoi te numești sămânța lui Avraam? Cercetează mai întâi totul! Să nu judeci greșit. Să rămâi statornic, în concordanță cu Cuvântul.

Avraam nu s-a lăsat dus în eroare prin necredință în legătură cu făgăduința lui Dumnezeu. Când El i-a spus că îi va da un fiu, el a așteptat 25 de ani și a devenit tot mai tare. El a crescut în har și cunoștința DOMNULUI. Amin.

Eu nu am avut de gând să predic, în interiorul meu a început să predice. Așa este. Dumnezeu cheamă și alege dinainte. Voi trebuie să știți că există oameni care nu vor fi salvați. Există oameni care nu vor fi mântuiți niciodată, indiferent de ceea ce fac. Voi știți asta. Există oameni care sunt destinați să fie pierduți. Există oameni care sunt destinați să fie mântuiți. Toți care sunt destinați pentru mântuire, vor fi mântuiți, indiferent de situații (Rom. 8. 28-30)

Nu prea ați acceptat aceasta. Se pare că nu ați înțeles. Să mergem la Noul Testament pentru a vedea ce spune Dumnezeu. Permiteți-mi câteva minute pentru Romani 9, și noi vom vedea dacă este așa sau nu. Noi vom vedea dacă a spus Dumnezeu că unii vor fi pierduți și alții nu. Iubiți Cuvântul lui Dumnezeu? Să vedem acum ce spune. Ascultați cu atenție! Luați-vă timp. Să nu fiți în grabă! Observați, în Romani 9 Pavel vorbește în Noul Testament. Eu vă voi mai da și alte texte din Vechiul Testament.

Cine își notează textele, să ia și Iuda 4: *„Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși demult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru, și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și DOMN Isus Hristos.”* La fel în Timotei se spune: *„După cum Iane și Iambre s-au împotrivit tui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.”* (2 Tim. 3, 1-10). Dumnezeu a spus că ei vor fi prezenți, și ei sunt aici!

Uitați-vă numai la aceste lucruri false. Mergeți afară, mergeți în adunările pentecostale, la metodiști, baptiști, peste tot unde mergeți veți găsi oameni care imită, oameni care se pretind ceva: „O, slavă lui Dumnezeu, aleluiah!” Acum câteva zile o femeie a spus: „Eu am zece copii, dar slavă lui Dumnezeu, DOMNUL m-a chemat să predic Evanghelia. Aleluiah! Eu mă duc să predic.” El nu a făcut așa ceva. El nu a făcut-o niciodată și nici nu o va face, căci El a spus că nu o va face. Dar ea era de această părere. Desigur! Dumnezeu i-a dat zece copii de crescut, și asta ar trebui să facă. Dar ei înșiși se năpustesc într-un astfel de entuziasm.

Ei spun: „Eu nu am nevoie de nimeni care să mă învețe. Slavă lui Dumnezeu, eu am Duhul Sfânt.” Atunci Duhul Sfânt a fost greșit când El a spus că va trimite învățători în Biserică. Dumnezeu a pus în Biserică învățători, și cu asta este clar. De ce a pus El învățători, dacă Duhul Sfânt îi va învăța pe toți? Vedeți!

În afară de botezul cu apă, oamenii mai au nevoie de botezul minții lor. Așa este. Scuzați-mi această observație aspră. Dar eu vreau să pătrundă adânc. Noi vrem o trezire, și tu frate, trebuie să o pui în mișcare. Înainte ca tu să poți face asta, trebuie să-l arunci pe Satana afară. Nu argumenta cu el. Ocupă-ți poziția și rămâi pe ea. În toată lumea trebuie să se lupte cu el, și fiecare creștin care a fost de partea lui Dumnezeu, trebuia să se lupte cu el. Dar dacă tu îți cunoști poziția și știi că este adevărul, că este „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, atunci poți rămâne pe aceasta.

Tu spui: „Slavă lui Dumnezeu, eu am fost salvat pentru că am încetat să beau. Slavă lui Dumnezeu, mie mi-a trecut un fior peste spate. Un vânt puternic mi-a atins fața. Crezi tu asta, frate Branham?” Sigur! Dar eu vreau să știi mai întâi de unde a venit acest vânt puternic. Vedeți, așa este. Desigur. Acest fior este în

ordine, dar eu nu am fost salvat pentru că am avut acest fior și nu pentru că am simțit acest vânt puternic.”Tu crezi în aceasta, frate?” Da, eu cred. Dar așteaptă un moment, să dovedim cu Cuvântul. Satana are în felul acesta multe imitații.

Eu sunt mântuit pentru că am îndeplinit condițiile lui Dumnezeu. El m-a chemat și eu știu că El m-a chemat. Eu L-am primit pe baza Cuvântului Său, de aceea eu pot să-i spun lui Satana: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL!”

Când a fost Isus aici pe pământ — El a fost Dumnezeu, El a fost Emanuel. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. El nu s-a folosit de darurile Sale când l-a întâlnit pe Satana, ci a spus: „Este scris că omul nu trăiește numai cu pâine. Este scris - să nu ispitești pe DOMNUL Dumnezeuul tău.” El l-a biruit. Asta este - să cunoști Scriptura. Și Satana o cunoaște dar voi trebuie să știți cum trebuie să împărțiți — folosiți - Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeti!

Fiți atenți și ascultați ce a spus Pavel. Câți vor primi învățătura lui Pavel? El a spus: „*Chiar dacă un înger ar vesti o altă Evanghelie, să fie anatema.*”

„Eu spun adevărul în Hristos, eu nu mint—conștiința mea mi-o mărturisește în Duhul Sfânt.”

Ascultați de Pavel care era sigur de aceasta și a prezentat-o ca s-o știți și voi în mod absolut. „Eu am o durere mare care nu încetează în inima mea. Să fiu exclus din părtășia lui Hristos printr-un blestem, dacă prin aceasta aș putea să-i salvez pe frații mei.”

Voi ați auzit ce se spune: „O, toți iudeii sunt poporul ales al lui Dumnezeu!”? Nu este așa. Iudeii ca întreg nu sunt poporul ales al lui Dumnezeu. Nu, ei nu sunt. Ascultați dacă nu spune Pavel același lucru, și el a fost un iudeu. Vedeti, Avraam a avut opt fii. Asta o știți voi. Ei toți au fost sămânța lui Avraam, dar: „*În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele.*” Nu în ceilalți, nu în Ismael și în cei șase fii de la a treia nevastă pe care a avut-o Avraam. Nu, în Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.”

„*Ei sunt israeliți, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele...*” (Rom. 9,4).

El vorbește aici despre Israel. Fiți atenți ce spune el mai departe: „... *patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin! Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei ce se coboară din Israel, sunt Israel...*” Așa este? Așa nu toți israeliții sunt iudei. Ei nu sunt. Observați! „... și, *măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam.*”

Aceasta nu îi face israeliți. Fiți atenți. „Ce vrei să spui, frate Branham?” Eu vreau să vă arăt un tablou de preumbrire a Bisericii. Nu toți care îl mărturisesc pe Hristos, sunt creștini. Nu toți care merg la biserică sunt credincioși. Nu toți care

faceau parte din sãmânța lui Avraam, aveau fãgãduința. Era un ales, era fãgãduința. Fãgãduința i-a fost spusã dinainte lui Avraam. Aleșii lui Dumnezeu sunt aleși înainte de întemeierea lumii. Vedeți! Observați!

„... și, măcar cã sunt sãmânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam, ci este scris: în Isaac vei avea o sãmânțã, care-ți va purta numele.”

Nu în restul iudeilor, ci în Isaac. Prin Isaac a venit Hristos. Aceasta a fost sãmânța lui Avraam: Hristos. Sãmânța lui Avraam nu a fost în primul rând sãmânțã geneticã, a fost credința pe care a recunoscut-o Dumnezeu. Așa este și credința din noi în moartea, îngroparea și învierea lui Hristos, care ne face sãmânța lui Avraam.

Avraam a fost tăiat împrejur ca o pecete pentru credința lui în fãgãduințã. El nu a primit-o prin tăierea împrejur, el a primit fãgãduința înainte de tăierea împrejur. Așa este, bãtrâne? (Un frate spune Amin.) Unde este celãlalt frate, predicatorul, care a șezut aici? Eu cred cã înregistreazã acolo în spate. El a primit fãgãduința înainte de a fi tăiat împrejur. Romani 4 v-o spune. El a primit fãgãduința înainte de a fi tăiat împrejur. Tãierea împrejur i-a fost datã ca o pecete a ascultãrii sale în credințã. Acesta este motivul de ce vorbește așa Billy Graham, Charles Fuller, Billings și toți aceștii frați baptiști. Eu am vorbit cu mulți dintre ei despre aceasta, și cu Rufus Mosley. El a spus: „Noi avem 20000 de pocãiti în douã sãptãmâni. Mai târziu ei nu au mai gãsit nici 20.” Eu am spus: „Ei nu au fost pocãiti.”

„O,” a spus el, „ei L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal.”

Eu am spus: „Și totuși ei nu sunt pocãiti” Așa este. Voi nu sunteți pocãiti pãnã... Pocãit înseamnã transformat.

Petru a crezut în DOMNUL, el a fost botezat, a primit putere sã vindece bolnavii, sã scoatã draci, sã învie morții. Și Isus i-a spus în seara înainte de rãstignire: „*Dacã te pocãiești, atunci întãrește-i pe frații tăi.*” Așa este? El a fost mântuit și sfințit, dar nu pocãit. Aceasta este Scriptura.

„O, a fost el sfințit?” Da, desigur!

Ioan 17, 17 a spus: „*Sfințește-i prin adevãrul Tãu.*” Credeți voi cã El ar fi pus Duhul Sãu într-un vas nevrednic? Ei se duceau și scoteau draci, veneau înapoi și jubilau. Așa este, voi metodiștilor. Ei veneau înapoi, jubilau și slãveau pe Dumnezeu și spuneau; „*Chiar și dracii ne sunt supuși!*” O, un moment. În Matei 10 El a spus: „*Nu vã bucurați cã dracii vã sunt supuși, ci bucurați-vã cã numele voastre sunt scrise în cer?*” Așa este?

Eu doresc acum, ca voi sã fiți un moment liniștiți. Iuda era printre ei. Așa este? Iuda era o rațã mare pe lac. Și el a jubilat și s-a bucurat. El a mere împreună cu Biserica, dar nu pãnã la Rusalii. Înainte de a primi Duhul Sfânt de Rusalii, el s-a ridicat și l-a trãdat pe Isus. Acesta a fost Antihristul. Acest duh se pogoarã și astãzi

și predică neprihănirea prin credință și toate celelalte, și merge până la botezul cu Duhul Sfânt, dar apoi își arată culorile. Exact așa este.

Priviți la cele zece fecioare. Toate erau fecioare. Dar cinci din ele erau neînțelepte; cinci aveau untdelemn în candelile lor. Ce este untdelemnul? Duhul Sfânt. Vedeti? Așa este. Toate au fost fecioare, trăiau o viață bună, curată.

Voi spuneți: „Frate, eu nu merg la dans, eu nu merg la filme.” Acesta este numai un lucru moral. Fie doar dacă se întâmplă ceva supranatural. Nu pentru că tu jubilezi, nu pentru că tu vorbești în limbi, nu pentru că ai sărit în sus și în jos, nu pentru că ai făcut ceva, ci pentru că s-a întâmplat ceva supranatural în inima ta care te-a schimbat și te-a adus înăuntru... Tu ești pecetluit în Dumnezeu. Tu ești ancorat. Așa este.

„Nu crezi în aceasta?” Eu cred în jubilarie, eu cred în toate aceste lucruri, dar nu acesta este răspunsul. Metodistii au crezut că o au când au jubilat, dar apoi au constatat că nu este așa. Mulți dintre ei au jubilat și nu l-au primit. Apoi au venit pentecostalii, au vorbit în limbi și au zis: „Noi îl avem!” Dar ei au constatat că nu este așa. Mulți au vorbit în limbi și nu aveau nimic; *„Dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și nu aș avea dragoste, nu mi-ar folosi la nimic,”* ei nu îl aveau. Așa este. Acesta este motivul de ce a fost înșelată toată lumea și s-au întâmplat aceste lucruri. Nu acesta este răspunsul. Nu o demonstrație firească sau o mișcare a simțurilor, ci ceva care se întâmplă în interior prin care este transformată toată gândirea și natura ta.; tu ești pocăit; nu tu, ci Hristos a venit în tine și te-a pocăit. Natura ta a murit, omul vechi, tu ai fost născut din nou și ești un om nou. Fiți atenți. Amin.

Este târziu, nu-i așa? Atenționați-mă fraților, dacă durează prea mult. Eu trebuie să revin imediat la copiii lui Israel, dar eu vreau să arăt că este în voia lui Dumnezeu să fac aceste lucruri. Mă mai iubiți? Bine. Rugați-vă în continuare pentru mine. În ordine.

„... și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.’ Aceasta însemnează că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță.”

„Copiii făgăduinței.” Ce a fost făgăduit? Ce fel de făgăduință? Ce a făgăduit Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. El le-a spus lor: „Acesta este sămânța!” Nu pentru că voi ați încetat să faceți asta sau cealaltă. ați încetat să mințiți. Acestea sunt numai fapte morale pe care le face orice cetățean bun. Voi nu vă puteți numi încă creștin până nu se întâmplă ceva aici înăuntru, până nu sunteți înnoiți, până nu se întâmplă ceva aici înăuntru. Fiți atenți!

„Căci Cuvântul acesta este o făgăduință: ‚Pe vremea aceasta Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu.‘ Ba mai mult; tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac”.

Îmbrăcați-vă scutul și puneți-vă coiful vostru. Aceasta vă va da o altă perspectivă. „Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine, nici rău, — ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu ...” Eu las ca aceasta să pătrundă adânc. Treziți-vă! „Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine, nici rău, — ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă.”

O! Eu cred că voi ați încetat să mâncați carne ca să fiți salvați. Asta nu are nimic de-a face, dacă tu ești mântuit, atunci Dumnezeu te-a ales înainte de întemeierea lumii și te-a mântuit. Așa este? Fiți atenți cum este scris: „... s-a zis Rebecii: ‚Cel mai mare va fi rob celui mai mic‘ după cum este scris: ‚Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.‘”

Înainte de a fi născut un copil, Dumnezeu a spus: „Eu îl iubesc pe acela, și îl urăsc pe celălalt.” Este acesta Cuvântul lui Dumnezeu? Eu nu sunt răspunzător pentru aceasta, eu trebuie numai să-l predic.

Alegerea nu este ceea ce trebuie să faci tu, ci este ce a făcut deja Dumnezeu. Dumnezeu a făcut-o în Hristos pentru tine, înainte de întemeierea lumii. „Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.” Aleluiah! O, ce minunat! Scuzați-mă, eu nu sunt nervos, ci bucuros.

„Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine, și cine vine la Mine, pe acela nu-l voi scoate afară. Cine mănâncă carnea Mea și va bea sângele Meu în chip vrednic, după ce a primit Duhul, are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”

De ce vă temeți? Dumnezeu a dat făgăduința fără condiții. Dragostea lui Dumnezeu sună în inima ta și tu știi că ai trecut de la moarte la viață. Tu îi iubești pe toți și toată lumea ți se pare altfel. Este ancorat înăuntru și nimic nu te mișcă. Bucură-te pur și simplu și înaintează. Slavă lui Dumnezeu. Să nu te lași influențat de nimic. Poate te îndepărtezi, devii rece și ești scuturat de aici încolo, dar sămânța lui Dumnezeu va rămâne credincioasă. Biblia spune: „Chiar dacă noi am fi necredincioși, totuși El rămâne credincios. El este adevărat, El rămâne credincios.” Acum fiți atenți, să citim.

„Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum! Că El a zis lui Moise: ‚Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.‘ Așa dar, nu atârnă nici de cine vrea..”

Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, aleluiah, eu voi fi mântuit înainte de a muri.” Vei fi? Dumnezeu are ceva de spus la aceasta.

„...nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, (ci de ce?) ci de Dumnezeu care are milă.” Nu este cel ce aleargă sau vrea, ci este Dumnezeu care are milă. Este alegerea lui Dumnezeu. Dumnezeu face ce vrea.

Fiți încă un pic atenți. Eu am subliniat aici cu roșu, încât nici nu mai pot citi. Eu am citit-o atât de des. Eu am subliniat-o gros cu roșu. Măine îmi voi aduce Biblia cealaltă.

„Fiindcă Scriptura zice lui faraon: ,Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.” Dumnezeu a permis să se ridice faraon și i-a împietrit inima pentru acest scop. Dumnezeu a permis să se ridice Iuda Iscarioteanul, el a fost născut ca fiul pierzării. Așa este? Dumnezeu i-a spus mamei lui Esau și Iacov ce se va întâmpla, înainte de nașterea lor. El l-a iubit pe unul și l-a urât pe celălalt. Este adevărat? Așa este Dumnezeu care face totul în toate lucrurile, și tu nu ai nimic de-a face cu aceasta. Dacă te-a chemat Dumnezeu, atunci dragostea lui Dumnezeu sună în inima ta. Toți pe care i-a chemat El, vor veni la El și niciunul nu va fi pierdut. Dumnezeu a făgăduit. El a spus: *„Niciunul din ei nu va fi pierdut. Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine, și niciunul din El nu va fi pierdut, în afară de Iuda Iscarioteanul ca să se împlinescă Scriptura. Eu îi voi învia în ziua de apoi.”*

Voi care ați mărturisit mai înainte că sunteți creștini. Cum ați devenit creștini? Pentru că Dumnezeu v-a ales să fiți creștini înainte de întemeierea lumii, de aceea sunteți creștini. Voi sunteți mântuiți, umpluți cu Duhul Sfânt și aveți viață veșnică. Pentru ce v-a dat El viața veșnică? Ca pecete a credinței voastre. Mai întâi ați avut credință. Voi spuneți: „TU ai vorbit mai înainte despre Billy Graham și despre cei care fac chemarea: ‚Câți vor să-L primească pe Hristos ca Mântuitorul lor personal, ridicați mâna!’ Este corect?” Sigur că este corect, asta este bine. Dar acesta este numai începutul. Dacă credeți cu adevărat și ați primit învățătura corectă în inimă, atunci Duhul Sfânt va veni ca o tăiere împrejur, așa cum i-a dat-o El lui Avraam ca dovadă după ce a crezut.

Acum oamenii spun: „Să facem o adunare de așteptare — slavă lui Dumnezeu, și să ne întoarcem din nou. Slavă lui Dumnezeu, să stăruim după Duhul Sfânt.” Așa ceva nu există.

Stăruință nu înseamnă așteptare. Câți știu că înseamnă așteptare? Isus a spus: „Așteptați în Ierusalim până primiți făgăduința.” Eu nu știu ce au făcut ei. Ei sigur s-au rugat. Eu nu știu.

Dar după aceea nu a mai trebuit să aștepte niciodată. „în timp ce mai vorbea Petru, s-a pogorât Duhul Sfânt peste ei.” Până jos — pe când punea Pavel mâinile

peste ei, s-a pogorât Duhul Sfânt. Așa este? Vedeți, nici o așteptare! Duhul Sfânt era acolo și le-a dat botezul cu Duhul Sfânt ca dovadă a credinței lor.

Dumnezeu i-a dat lui Avraam tăierea împrejur ca dovadă a credinței lui. Ce era? Ce este Duhul Sfânt? Să-mi spună cineva pentru ce este Duhul Sfânt. Este un semn. Așa este? Ce a fost tăierea împrejur? Un semn. Așa este? Un semn. Dumnezeu a dat un semn prin tăierea împrejur, că El l-a primit pe Avraam. Dacă tu spui: „Eu cred în Dumnezeu. Eu cred în Isus Hristos.” atunci Dumnezeu îți dă botezul cu Duhul Sfânt ca semn că El a acceptat credința ta. Aleluiah! Atunci sunteți pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu: nu până la prima trezire, ci până în ziua răscumpărării voastre. (Ef 4, 30). „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Vedeți voi!

Să trecem pentru câteva minute la Genesa 45. Eu voi prescurta aici și îi voi pune pe copiii lui Israel în prim plan și mâine seara vom continua de acolo. Îmi pare rău că s-a făcut târziu în seara aceasta, dar a trebuit să găsesc mai întâi începutul.

Avraam a primit făgăduința. A venit Isaac. Voi cunoașteți jertfa. Eu am vrut să vă arăt că alegerea Bisericii a făcut-o Dumnezeu, așa cum este și astăzi. El l-a chemat pe Avraam prin alegere, El cheamă Biserica prin alegere. El i-a dat lui Avraam făgăduința, Avraam a crezut, și El cheamă astăzi Biserica. Crezi tu în Isus Hristos? Mai întâi voi ați crezut. După aceea Dumnezeu i-a dat lui Avraam și copiilor săi, sămânței sale, tăierea împrejur ca semn; și astăzi El îți dă ție Duhul Sfânt ca semn.

Ce lucrează Duhul Sfânt astăzi într-un om când îl primește? Este o tăiere împrejur. Nu a spus Ștefan aceasta în Fapte 7: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”* Așa este? Duhul Sfânt este o tăiere împrejur. Ce se întâmplă printr-o tăiere împrejur? Carnea este tăiată, lucrurile din lume, sunt tăiate afară. Te desparte de lucrurile lumii și de dragostea pentru lume, de dragostea firească, de mândria vieții. Taie toate acestea de la tine. Tu nu ai nimic de-a face cu aceasta; El însuși o face și te aduce într-o relație de dragoste cu ISUS Hristos, la o dragoste nemuritoare. „Nimic nu te poate despărți de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos.” Pavel a spus: *„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, ... nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, DOMNUL nostru.”*

El te-a chemat, ți-a făcut tăierea împrejur, te-a adus în El și te-a destinat pentru ținta ta veșnică. Dacă aceasta nu-i aduce pe credincioși să jubileze, atunci nu știu ce ar mai putea fi. Dacă aceasta nu-l trezește pe un om care este în Hristos, atunci

nu știu ce l-ar putea trezi. Eu cred că El este atunci de două ori mort, scos din rădăcini. Nu credeți și voi? Așa este.

El a chemat, El a produs sămânța Lui. Aceasta sămânță a venit prin Avraam, apoi prin Isaac, apoi prin Iacov, de la Iacov la Iosif. Observați, dacă am avea timp, am fi intrat mai adânc, dar nu acum. Vedeți, alegerea în Avraam!

Ați observat, patru patriarhi unul după altul, din ei au venit cei doisprezece patriarhi ai celor douăprezece seminții ale lui Israel. Așa este? Nu a încetat niciodată, până a venit apoi în „Unul” — „sămânța lui Avraam” ca ființă omenească, care era Hristos. El a fost proslăvit aici pe pământ și ridicat la Dumnezeu. Duhul Sfânt a venit înapoi și s-a răspândit peste toate națiunile, pentru a umple pământul până în ceruri cu cunoștința DOMNULUI. O, asta face Duhul Sfânt și astăzi.

Fiți atenți! Alegere în Avraam, neprihănire în Isaac, har în Iacov, desăvârșire în Iosif. Nici un lucru nu este scris împotriva lui Iosif. Aceasta este desăvârșire. Au existat trei etape în pelerinajul pământesc al copiilor lui Israel, și la a treia ei au intrat în țara făgăduită, preumbrind Împărăția de o mie de ani. Biserica dintre națiuni la fel trece prin trei etape. În săptămâna aceasta vă voi arăta cu ajutorul Bibliei, dacă este în voia lui Dumnezeu, că noi ne aflăm acum în stadiul al treilea — pregătiți să mergem în Împărăția de o mie de ani”.

Fiți atenți, în timpul lui Iosif a ajuns totul la apogeu în Iosif. Ce? Un bărbat desăvârșit; dăruit tatălui său, urât de frații săi. Noi trebuie să ne grăbim. Dăruimi atenția voastră neîmpărțită. Iubit de tatăl său, urât de frații săi. Așa a fost cu DOMNUL Isus.

Vedeți, faptele lui Isus au fost trăite în fiecare însușire caracteristică. Priviți spre Iosif, desăvârșitul. O, noi ne-am putea opri săptămâni întregi la el. Vedeți, urât de frații lui, iubit de tatăl său. De ce? El a fost un bărbat duhovnicesc. El vedea viziuni, putea să tălmăcească vise. El era duhovnicesc. Frații lui spuneau: „Nebunie, lasă-ne în pace cu asta.”

Priviți spre bisericile de astăzi: Priviți spre partea duhovnicească. DOMNUL ISUS din Biserica Lui de astăzi este urât de toate mișcărilor. Exact așa este. Ei L-au batjocorit și L-au denumit fanatic. Așa trebuie să fie. Aici este contrastul; acolo este preumbrirea.

Voi spuneți: „Frate Branham, dacă primesc Duhul Sfânt, atunci toți vor râde de mine.” Privește, dacă ei nu fac aceasta, atunci tu nu L-ai primit. Voi trebuie să fiți urâți de lume. Isus a spus: „*Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?*” Fiți atenți!

El a fost iubit de tatăl său. Noi nu ne putem despărți de aceasta, nu putem să o lăsăm. Tatăl său i-a dat o haină pestriță. Așa este? Observați această haină fără

cusături care reprezintă Duhul Sfânt și i-a acoperit trupul. Astăzi Duhul Sfânt acoperă Biserica, haina în multe culori. În curcubeu sunt șapte culori. În toate culorile pe care le avem, sunt cuprinse șapte culori desăvârșite. Aceste culori prin amestecare, redau curcubeul. În Biblie curcubeul înseamnă un legământ. Dumnezeu a făcut un legământ cu Noe, că nu va mai distruge lumea încă o dată cu apă, ci data viitoare cu foc. El i-a dat semnul curcubeului, și noi îl mai avem încă. Așa este?

Deschideți la Apocalipsa 1. Ioan L-a văzut: „*Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului...*”

Noi am început cu Efes și am încheiat cu Laodicea, epoca căldicică în care ne aflăm acum. Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea Lui. Ei merg la biserică, aduc oameni înăuntru și spun: „Primiți-L pe Hristos!” Apoi numele lor sunt scrise în carte, dar ei tăgăduiesc botezul Duhului Sfânt și puterea, la fel minunile și semnele, batjocorind. Aceasta se întâmplă în epoca Laodicea; Dumnezeu îi va vărsa din gura Lui. Dar cei aleși vor fi luați sus. O, aleluiah! O, ceva vine în sufletul meu când mă gândesc la aceasta, prieteni! O, această lume în starea ei de azi!

El stătea acolo! El era ca iaspisul și sardonixul; sardonixul-piatra lui Ruben. Ce era iaspisul? - Piatra lui Beniamin! Primul și ultimul. El este primul și ultimul. Un curcubeu era deasupra capului Lui, în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Un curcubeu, un legământ pe care l-a făcut Dumnezeu prin Avraam, Isaac, prin Hristos - până la Biserică prin botezul cu Duhul Sfânt. Haina cu șapte culori care o avea Iosif era pe Isus și astăzi este peste Biserică ca s-o protejeze. Trupul a fost acoperit cu haina aceasta și Biserica nu este acoperită cu ceva de la sine, ci cu Duhul Sfânt care vă acoperă cu sângele. Legământul lui Dumnezeu ales înainte de întemeierea lumii.

Aleluiah! Asta trebuia să iasă afară! Bine. Eu am crezut că plesnesc. Fiți atenți! Lăsați-mă să vă spun ceva. Poate credeți că sunt nebun. Dacă sunt, atunci sunt bucuros, deci lăsați-mă în pace. Lăsați-mă să vă spun ceva. Cum să nu fiu bucuros dacă știu ceea ce știu. Cum pot să rețin bucuria la ceea ce știu! Eu încerc să le-o prezint oamenilor. Aceasta l-ar bucura pe fiecare.

Iosif era un simbol înspre El. Haina pe care i-a dat-o tatăl său ... Aieluiah! Vă amintiți când a fost botezat Isus și când El a ieșit din apă, s-a deschis cerul deasupra Lui și Duhul Sfânt s-a pogorât ca un porumbel, a venit peste El și glasul a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care îmi găsesc plăcerea.*” Până atunci El nu făcuse nici o minune. El s-a dus de acolo direct în pustiu unde a fost ispitit, iar atunci când s-a întors de acolo, El s-a dus în puterea lui Dumnezeu să-i vindece pe bolnavi.

Aceasta este Biserica. După ce a fost botezata, ea este îmbrăcata cu Duhul Sfânt –cu putere.

Ce fenomen! Pântecul Sarei era mort înainte de a veni Isaac, Dumnezeu a permis aceasta. Ea avea 65 de ani când a primit făgăduința. Ea avea 90 de ani când a primit sămânța. Perfect, absolut, fenomenal.

Un om născut din nou este un fenomen. Aleluia! Nu constă numai din ridicarea mâinii dacă acceptați. Este un dar al lui Dumnezeu, o minune! Născut din nou — scos din lumea aceasta, din sfera celor vizibile. Desigur! De ce? Pentru că am meritat? Pentru că Dumnezeu a făgăduit! Făgăduința este sigur conform alegerii.

Iosif a fost vândut de frații săi pentru aproape 30 de arginți. Biserica iudaică L-a vândut pe Isus. Ce este astăzi în biserica? O trădare! Ei își procură material doveditor, ei vor încerca. Rețineți aceasta! Ei vor unifica bisericile. Bisericile creștine ale Americii s-au unit deja cu comunitățile lor. Ei se vor uni toți într-o zi pentru a combate comunismul, și se vor uni cu catolicismul, după ce protestanții și catolicii sunt uniți. Cele interconfesionale care apără adevărul și nu se vor supune dogmei lor, vor suferi prigoana. Pe de-o parte semnul fiarei, pe de altă parte pecetea lui Dumnezeu. Ceasul decisiv va veni curând. Frate, dacă aceasta nu este aici înăuntrul, atunci vei fi înșelat așa de sigur cum stă lumea aici. Căci va arăta așa de frumos. Ei vor zice: „Comunismul se răspândește în toată lumea, de ce nu ne unim și să-i aducem pe toți creștinii, toată creștinătatea înapoi.” Va arăta așa de bine încât oamenii vor cădea în capcană. Ei vor uni bisericile și vor încerca să facă din creștinism o unitate. Biblia spune în Apocalipsa că ea va pune la dispoziție întreaga putere și vor face chipul fiarei — va exercita întreaga putere pe care a avut-o fiara înainte. Sigur că este așa. Eu aș fi dorit să avem timp ca să includem aici Apocalipsa, pentru a vedea unde ne aflăm. Noi suntem aici la timpul sfârșitului, frate. Noi suntem la sfârșitul epocii.

Apoi ei l-au vândut pe Iosif pentru 20 de arginți și l-au aruncat într-o groapă ca să moară. Apoi el a fost scos afară și vândut. Când a fost în închisoare, acolo se aflau doi bărbați, un paharnic și un brutar. Unul a fost pierdut și celălalt era salvat conform visurilor lor talmăcite de Iosif.

Așa a fost și când Isus atârna de cruce. De o parte și de alta atârna câte un tâlhar. Unul a fost pierdut și celălalt a fost salvat. Așa este. Apoi el a fost adus la faraon, și el i-a talmăcit visul. După aceea el a devenit mâna dreaptă a lui faraon. Nimeni nu putea vorbi cu faraon fără să nu treacă mai întâi pe la Iosif.

Acesta este un tip desăvârșit înspre Isus care șade la dreapta lui Dumnezeu, și nimeni nu vine la Dumnezeu decât prin Hristos. Un tip desăvârșit.

Observați, aici mai este ceva. Neamurile sunt sămânță conform alegerii. Iosif a primit o mireasă dintre neamuri. El a fost respins de frații săi, s-a îndepărtat, și a luat o mireasă dintre neamuri. Așa este? Faraon i-a dat fiica unui preot de mireasă. El s-a căsătorit cu o femeie păgână din care s-au născut Efraim și Manase, și care împreună au primit din moștenirea împărăției,—o parte din făgăduința patriarhilor.

Observați, ce perfect! Isus care a fost respins de iudei, a trimis Duhul Sfânt înapoi. Au râs de ei și i-au batjocorit, și s-a spus că sunt plini de vin. Așa este? Isus a spus: „*Și orișicui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.*” Acei iudei au venit sus și au spus: „Ah, acești oameni sunt plini de vin dulce. Ha, ha, ha!” și au râs de ei. Nu a durat mai mult de 30 de ani până când Titus a înconjurat zidurile și ei și-au mâncat proprii copii de foame. Titus a făcut un masacru printre ei și a ars templul conform Cuvântului lui Dumnezeu. El nu va mai fi zidit până când vor trece zilele neamurilor. Eu mă pregătesc să vizitez Ierusalimul în câteva săptămâni, ruinele vechi și zidul plângerii. De acolo ei au fost răspândiți în toată lumea pentru că Dumnezeu a zis-o dinainte. Astfel Titus a venit și a făcut-o. Așa este. O, dacă ne gândim, ce blestem este să respingi Duhul Sfânt! Duhul Sfânt a fost revărsat, dar ei L-au respins.

Când L-au respins iudeii, L-au acceptat neamurile, un tablou al Miresei. El a spus că va chema afară un popor dintre națiuni din pricina Numelui Său.

Fata aceea tânără de acolo s-a numit înainte Broy, acum este o Branham, ea este nevasta mea. Mireasa lui Isus Hristos va fi odată nevasta lui Isus Hristos, aleluiah, botezată cu Duhul Sfânt, în Numele Său, umplută cu putere, îmbrăcată cu dreptatea Lui. Aleluiah! Acolo este ea! Observați, Mireasa a fost dintre națiuni.

Eu vreau să citesc restul înainte de încheiere. Aici este povestea cea mai tristă pe care ați auzit-o vreodată în timpul sfârșitului, unde ne aflăm noi acum. Mireasa dintre neamuri este aleasă și chemată afară. Lucrarea este aproape încheiată. Fiți atenți la cap. 45. Acesta se referă la sfârșitul epocii iudeilor.

„Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: ‚Scoateți afară pe toată lumea.‘ și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut de cunoscut fraților săi.” Acelora care l-au respins.

Încă un moment, înainte de a continua. În timp ce Iosif a fost în toți anii aceia acolo, s-a făcut o foamete în țara lui natală. Dumnezeu începuse să lucreze. Săracul, micuțul Iosif a devenit mână dreaptă a lui faraon. Și aici erau frații lui care l-au vândut, despre care el a văzut într-o viziune că vor veni și se vor închina înaintea lui, cei care îl numiseră un visător și văzător și au încercat să-l omoare; acum aceștia...

Isus le-a spus iudeilor ce sunt, ce au făcut și ce se va întâmpla. El le-a spus pilda despre stăpânul care și-a trimis slujitorii săi și apoi pe fiul său, și cum ei l-au ucis, etc. Ce va face DOMNUL secerișului când va veni și va găsi acești robi netrebncici?

Un moment. Aici este Iosif, un tip desăvârșit care stătea acolo ca și atunci când iudeii se vor întoarce în ultimele zile înapoi, la sfârșit când iudeii vor fi mântuiți și vor intra în Împărăția de o mie de ani.

Ei l-au privit. Voi știți cum a ajuns Iosif acolo și cum și-a trimis Israel copiii săi. Ei mai aveau numai puțin grâu și înfometau. Iosif a tălmăcit visul împăratului și a depozitat grâu. A fost singurul loc de pe pământ unde se afla hrana. Un tip desăvârșit înspre Biserica de astăzi: singurul loc unde se împarte hrana duhovnicească este Împărăția lui Isus Hristos. Voi puteți lua o dogmă veche oarecare dintr-o comunitate și să spuneți unele doctrine apostolice și ce vreți, dar frate, Duhul este în Biserica născută din nou a Dumnezeului celui viu, este singurul loc unde este hrană. Acești iudei vor recunoaște aceasta într-o zi, și ei vor veni.

Fiți atenți, când a ieșit afară l-a văzut pe micul Benjamin și cum se comportă și știa despre toate. El s-a gândit la tatăl lui, la mama lui care a murit la nașterea micuțului Benjamin. El s-a uitat la frații săi—ei nu știau cine era el. Ei credeau că el este un prinț mare, și le era teamă. Când i-a chemat înapoi, el i-a întrebat: „Cine sunteți voi?”

Ei au răspuns: „Noi suntem fiii unui bărbat cu numele Iacov, el este bătrân; el se numește Israel, ceea ce înseamnă „cel binecuvântat de DOMNUL.” Atunci el a aflat că tatăl lui bătrân scump mai este în viață. Ascultați ce a spus el. El s-a făcut lor de cunoscut, după ce a închis ușa. Inima lui — vedeți acolo dragostea lui Dumnezeu — tot mai ardea. Acolo stăteau iudeii, băieți săraci, înfomețați. Și tatăl lor suferea de foame și a spus: „Mergeți jos și cumpărați un pic de grâu, altfel vom muri toți de foame.”

El l-a reținut acolo pe Benjamin ca dovadă. Voi știți cum a fost. El stătea în fața lui. El l-a văzut pe Benjamin și nu s-a mai putut abține. I-a scos pe toți afară, acolo stătea Iosif, și a spus; „*Eu sunt Iosif, fratele vostru.*”

Frații lui îi povestiseră: „Noi am mai avut un frate, dar nu mai este. Un animal sălbatic l-a ucis.” — și ei chiar vorbeau cu acest frate. Era fratele lor Iosif, care stătea acolo. El i-a scos pe toți afară, și apoi li s-a descoperit lor. El a spus: „Eu sunt Iosif, fratele vostru.” Și ei, patriarhii, le era teamă. Ei s-au speriat. El a spus: „Să nu vă temeți.” El a plâns așa de tare, încât s-a auzit până în palatul lui faraon. Ei l-au auzit strigând și plângând. El s-a apropiat de Benjamin și l-a îmbrățișat. El l-a îmbrățișat și l-a sărutat, a început să plângă și a spus: „Voi spuneți că săracul meu tată mai trăiește încă în Canaan.” Ce simțământ! Vedeți,

dragostea lui Dumnezeu a fost revărsată. „Tatăl meu mai trăiește încă și eu îi dau grâu.” El a fost așa de covârșit, încât a strigat cu glas tare.

O, eu mă întreb cum va fi în ziua când DOMNUL nostru Isus va străpunge orizontul estic și se va reîntoarce. Aleluia!

Apoi el a strigat și a plâns, prințul cel mare stătea acolo cu patriarhii. El a spus: „Să nu vă simțiți răi, Dumnezeu m-a trimis.” Vedeți Duhul Sfânt, vedeți ce va face dragostea divină! El a spus: „Dumnezeu m-a trimis aici. Să nu vă fie rușine de voi. Dumnezeu m-a trimis aici pentru a vă menține viața.”

De ce L-a trimis Dumnezeu pe El, dacă nu pentru a menține viața? Pentru ce este dat Duhul Sfânt decât să mențină viața. El a fost respins de iudei și trimis la neamuri pentru a menține viața. Ați înțeles în seara aceasta, prietenii mei?

Apoi el a spus: „Mai trăiește Tatăl meu?”, și el i-a trimis carul și animale în întâmpinare. Săracul, bătrânul, orbul Israel, proorocul bătrân, a ieșit afară și a auzit că Iosif mai trăiește. El a plâns și a spus: „O, slăvit să fie Dumnezeu! Eu îl voi întâlni încă o dată pe fiul meu și îl voi pipăi.”

Când a fost adus acolo, s-a întâlnit cu el. Degetele lui bătrâne, slabe l-au pipăit și au găsit fața lui Iosif. Ei au îngenunchiat acolo și au început să plângă și să strige. Tatăl și fiul s-au îmbrățișat. Oh! Ce minunat!

Dacă mă gândesc astăzi la cei pierduți, care sunt departe de Dumnezeu, afară în păcat, frate, care se hrănesc la troace ca porcii și umblă prin lume! Nu vrei tu, care ai pierdut mulți ani din viața ta cu diferite distracții și lucrurile acestea, să te adresezi în inima ta Tatălui în seara aceasta în timpul trezirii? Dacă ai procedat greșit, atunci de ce nu te întâlnești cu El în seara aceasta, Îl întâmpini și îl îmbrățișezi.

„Frate Branham, vrei să-mi spui că Dumnezeu mă mai iubește?” El te caută în seara aceasta. El te caută. Duhul Sfânt este aici pentru a menține viața, pentru a-ți da binecuvântarea, pentru a te alege. Dacă sunteți aleși în Dumnezeu, atunci ați venit cu un scop în seara aceasta aici.

Tu spui: „Frate Branham, pot să mă număr printre aceștia?” De ce ai venit în seara aceasta la adunare? Ce te-a făcut să vii? Crezi tu că Satana te-ar fi atras la adunare? O, nu, Satana te-ar fi tras de acolo. Dumnezeu a fost Cel care te-a chemat. Tatăl te cheamă în seara aceasta. Tu ai un loc în Dumnezeu, și Dumnezeu te-a chemat, te-a chemat, te-a chemat. De ce nu-ți ocupi locul? Pentru toți este un loc, și Dumnezeu a stabilit deja atunci ca acest loc să fie al tău. Dacă întârzi să ocupi locul acesta, atunci o va face altcineva în locul tău. Dacă nu ți-ai ocupat locul până în seara aceasta, fie ca Dumnezeu să permită ca tu ți-l ocupi astăzi.

Măine seară vom continua. Ei au rămas mulți ani în Egipt. Măine seară îi vom scoate afară sub mielul jertfit până la Iordan, vom trece fluviul cu ei în țara cealaltă, după pustie.

Fie ca DOMNUL să binecuvânteze pe fiecare din voi. Aceasta a fost foarte aspru în seara aceasta și ne-a luat mult timp. Circa o oră și jumătate am trecut prin Scripturi, am scos ceva afară și am prezentat, a fost foarte obositor. Dar frate, sori poți să recunoști tu în seara aceasta că alegerea este la Dumnezeu? Câți cred în alegerea lui Dumnezeu? Câți cred că Dumnezeu v-a ales, și v-a chemat și că El este cel ce face aceasta? Sunteți bucuroși acum? Credeți voi?

Crezi tu în seara aceasta că te poți opri acum și mâine, și poți să spui: „Satano, tu m-ai împins încolo și încoace, tu ai făcut asta și cealaltă. Dar în inima mea a fost întotdeauna o bătaie și o atragere înspre Dumnezeu. Acum recunosc care este chemarea mea. Acolo afară nu voi fi niciodată mulțumit. Eu nu voi fi niciodată mulțumit acolo afară, căci Dumnezeu m-a chemat. De aceea eu mă pregătesc acum să arunc toate aceste lucruri la o parte și vin la Tatăl meu ceresc. Eu voi trăi cu El.”

Câți de aici vor să spună: „Frate Branham, începând cu seara aceasta vreau să mă predau lui Dumnezeu pentru a-I sluji Lui. Eu știu că suntem la capătul drumului, și eu știu că nu mai avem mult timp. Dar prin harul lui Dumnezeu vreau să trec printr-o curățire totală și îi voi sluji lui Dumnezeu.” Vreți să vă ridicați mâna? Dumnezeu să vă binecuvânteze inima voastră. În ordine.

Câți simt în așa fel încât pot să spună: „Frate Branham, eu nu am încă decizia finală. Dar vrei să te rogi pentru mine, ca Dumnezeu să-mi dea har că în ziua aceea să fiu acolo, și El să-mi dea încă o dată chemarea aceasta în inima mea. Dacă El mă va chema încă o dată, atunci vin.” Vreți să vă ridicați mâna? Ești în seara aceasta așa de îngrijorat? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă! Dumnezeu să te binecuvânteze! Mai este cineva aici care vrea să spună aceasta? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă tânără.

Mai este cineva aici care spune: „Frate Branham, eu nu sunt cel care ar trebui să fiu în seara aceasta. Eu știu că eu nu sunt, eu L-am întristat pe DOMNUL meu, dar ceva în inima mea mi-a spus întotdeauna că trebuie să fiu credincios. Eu vreau să-I slujesc lui Dumnezeu.” Este o astfel de persoană aici în seara aceasta, care nu a făcut încă un început? Eu vreau acum înainte de încheiere, ca voi care știți aceasta să fiți sinceri cu mine. Ceva în viața voastră vă spune că trebuie să-I slujiți lui Dumnezeu. Voi simțiți deja demult așa, dar voi nu ați făcut niciodată începutul. Dar ceva v-a spus deja aceasta.

Eu nu sunt o persoană care v-ar trage în față. Nu, nu! Dacă Duhul Sfânt nu o face prin predicarea Cuvântului, atunci nu îmi va ajuta la nimic. Vedeti, așa este, voi trebuie să vă decideți.

Fiți sinceri pentru a-mi putea spune: „Frate Branham, deja de ani de zile este ceva în mine. Mereu ceva care mă chema, mi-a vorbit, și eu simțeam că trebuie să mă predau lui Dumnezeu, dar eu nu am făcut-o încă. Roagă-te pentru mine, frate Branham, ca să am destul curaj să o fac.” Vreți să vă ridicați toți mâinile în clădire, voi care simțiți aceasta de la Dumnezeu; Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Mai este cineva aici care spune: „Ceva a chemat inima mea și eu nu am făcut încă predarea?” Ridică mână ta și spune: „Eu sunt persoana aceasta. Eu nu sunt încă credincios, dar vreau să fiu. Eu vreau să fiu și vreau să te rogi pentru mine, ca Dumnezeu să mă ajute să mă decid.” Vrei să faci aceasta? Ridica mâna ta. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule, aceasta este foarte bine. Mai este cineva care vrea să ridice mână și să spună: „Roagă-te pentru mine ca să nu resping oferta lui Dumnezeu.” Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Asta este bine. Încă cineva? Mai este cineva aici? Fiți sinceri!

Gândiți-vă, dacă ar veni doctorul în casa voastră înainte de a începe noua zi și ar măsura pulsul, dacă s-ar întoarce și ar spune: „Nu, de aici nu mai scapă. El nu mai scapă.” O, cum ți-ai dori atunci să fi ridicat acum mâna! Atunci ar însemna poate ceva că ai spus: „Roagă-te pentru mine, frate!” Eu nu știu cine ești tu, numai dacă îmi spui. Biserica nu știe cine ești tu. Dar dacă ridici mâna ta, atunci Dumnezeu va recunoaște aceasta. Aceasta nu te va salva. Nu! Dar îți va da începutul. Va fi de ajuns pentru început. Apoi poate îți predai inima lui Hristos, încă înainte de a fi încheiată trezirea.

În seara aceasta a fost dur. Noi vom încerca să ne adâncim în Cuvântul care a fost la început, în timp ce continuăm. Mai este cineva aici? Cinci au ridicat mâna. Mai este cineva aici? Sunt poate șase sau șapte? Eu vreau ca voi să fiți sinceri. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă tânără. Eu știu că aici mai este o persoană care trebuia să ridice mâna. Ridică simplu mâna ta și spune: „Frate Branham, roagă-te pentru mine.” Eu nu voi veni jos la voi, eu mă voi ruga de aici pentru voi. Spuneți simplu: „Gândește-te acum la mine că nu sunt încă credincios, dar eu am simțit întotdeauna că trebuie să fu, și eu recunosc că nu sunt încă un creștin.” Mai este cineva aici? Ridică mâna ta! Eu voi încheia imediat. Teddy, du-te te rog la pian, dacă dorești.

Poate spune cineva: „Frate Branham, gândește-te la mine, ca să umblu mai aproape de Dumnezeu. Eu nu pot să rămân așa și să am o viață pe jumătate în starea aceasta căldică. Eu vreau ca inima mea să fie aprinsă de foc. Roagă-te pentru mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze pe

tine, pe tine! Asta este bine, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu văd cum se ridică mâinile voastre.

Vedeți, Dumnezeu ascultă rugăciunea mea deschizând ochii orbilor și urechile surzilor și pe cei schilozi îi vindecă — senatori, împărați, domnitori, monarhi. Vedeți, milioane și milioane au trăit aceasta pe pământ. Eu îndrăznesc cu inima deschisă să spun că cca. 10 milioane de oameni au auzit mesajul — 10 milioane de oameni din diferite naționalități. Eu am vorbit în fața a 10 până la 15 națiuni în același timp. Eu trebuia să aștept 10 sau 15 traducători până puteam să spun următoarea propoziție. Și eu am văzut cum au venit 100000 sau 30000 de oameni la Hristos în același timp. 30000 de pocăiți dintr-o dată în Durban, Africa de Sud,

Eu mă duc acum la o adunare unde au loc 300000 de oameni. Cu o inimă sinceră eu întreb: Ați auzit vreodată că am prezis ceva în Numele DOMNULUI care nu s-a întâmplat așa? Întrebați unde vreți în toată lumea, și priviți înspre sutele și sutele de lucruri care le-a spus DOMNUL. Desigur știu despre ce vorbesc. Nu de la mine, Hristos este aici înăuntru.

Eu vă spun adevărul, prieteni: dacă voi muriți fără să fiți născuți din nou, atunci sunteți pierduți. Isus a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” Indiferent cât de bun este cineva, cât a plătit, de care adunare face parte, de unde ai făcut parte, starea socială, ce a fost mama ta, tatăl sau păstorul tău. Numai dacă este cineva născut din nou, altfel nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu.

Noi am vorbit acum câteva zile despre cereale, cum se cultivă, și voi puteți compara două boabe de cereale. Fiecare din ele are aceeași cantitate de calciu, una ca cealaltă. Una a crescut pe câmp și cealaltă nu. Ei au luat din fiecare o mână de cereale și le-au pus în pământ. Ele au fost la fel în compoziție și aveau aceeași formă, dar de la un pumn de cereale nu a ieșit nici una și de la celălalt a răsărit fiecare De ce? În ea a fost germenele vieții.

În seara aceasta sunt femei și bărbați aici din toată lumea care merg la adunare, aparțin de acolo, mărturisesc că sunt creștini, dar totuși ei nu au germenele vieții în ei. Ei nu pot răsări. Nu există nici o posibilitate pentru ei să învie. Să nu vă înșelați, prieteni, găsiți-vă echilibrul. Voi trebuie să vă decideți. Depinde de voi. Este decizia voastră. Fie ca DOMNUL să vă binecuvânteze în timp ce ne aplecăm capetele.

Tată, asta am făcut eu în seara aceasta — trebuia să fie aspru, să spun lucruri dure și tari. Dar Tu ai spus că Evanghelia este mai tăietoare decât orice sabie cu două tășuri, pătrunde până acolo că desparte încheietura și măduva, judecă simțirile și gândurile oamenilor. DOAMNE, nu admite ca noi să ne mulțumim cu ceva superficial. Noi îți mulțumim pentru alegere, noi îți mulțumim pentru că ne-ai chemat. În inima noastră noi știm că Duhul Sfânt ne-a păzit în toți anii aceștia.

Cum îți mulțumim noi pentru aceasta! Har minunat, când ne gândim că am fost trași afară din mocirla păcatelor. Aceasta s-a întâmplat demult și Tu ai fost așa de bun cu noi.

Tu îi iubești pe acești bărbați și pe aceste femei care mai sunt încă în lume. Noi știm că soarele va mai răsări de câteva ori, și apoi este prea târziu. Într-o zi va fi prea târziu. Ei vor fi despărțiți de Tine—dintr-o dată—fără mântuire, fără har, Tu ai spus-o. Tu te îndepărtezi de suferința lor.

Dacă ne gândim că într-o zi vor urla vânturile peste acest pământ vechi! Va fi pustiit de bombe atomice, vor fi în sfera soarelui. Vânturile urlătoare vor vui peste el. Ce va mai fi în 500 de ani din ce este astăzi? În nisip vor fi ascunse pietre de morminte, poate cât numele noastre pe ele, vor fi acolo ascunse sub vântul viscolitor, urlător, în căldura fierbinte a soarelui. Unde va fi săracul nostru suflet?

O, Dumnezeule, fie ca aceasta să fie seara în care ne hotărâm pentru locul veșnic destinat. Admite, DOAMNE, acestor păcătoși, acestor bărbați și femei, acestor femei tinere, care au ridicat mâinile și au mărturisit că sunt păcătoși. Ei vor să-î amintim în rugăciune. O, Dumnezeule, fie ca Duhul Sfânt să admită aceasta. Fie ca El să-L primească pe Isus Hristos ca Răscumpărătorul lor și să fie umpluți cu Duhul Sfânt.

Admite, DOAMNE, ca acești decăzuți și cei care au devenit reci și s-au îndepărtat de Tine, să se grăbească în seara aceasta la masa lui Dumnezeu ca și copiii care mor de foame; și să spună: „Eu vreau să fiu hrănit” Fă aceasta, DOAMNE.

Eu îți mulțumesc pentru acești sfinți scumpi ai lui Dumnezeu, care și-au ridicat mâinile, și care înaintează prin lacrimi și rugăciune, și au rămas credincioși până în ceasul acesta.

Binecuvântează cuvintele în seara aceasta, DOAMNE, deși ele se mișcă de la o parte a Bibliei la cealaltă - neordonat și fără legătura; dar Tu, DOAMNE, poți să ordonezi în mintea lor. Este ceva nou pentru mine, DOAMNE, pentru prima dată după șapte ani am încercat aceasta. Eu mă rog ca Tu să ne aduci mâine seară pe toți din nou împreună. Da, mai mult, fie ca Duhul Sfânt să fie aici. Și mulți care au luat astăzi o decizie și au fost mântuiți, să vină mâine din nou aici bucuroși și fericiți. Admite, DOAMNE. Fie ca ei să se arunce de gâtul Tatălui ca Iosif, DOAMNE, să-L sărute pe Tatăl și să spună: „Mulțumesc, DOAMNE, că M-ai salvat.” Admite, DOAMNE. Fie ca acum să se întâmple ceva. Noi ne rugăm pentru această binecuvântare, lasă-ne să plecăm din această adunare, dar nu din prezența ta. Mâine seară vrem să ne întoarcem fericiți, bucuroși, și să aducem spice scumpe înăuntru; noi ne rugăm în Numele lui Hristos. Amin.

Prieteni creștini, îmi pare rău că v-am reținut atâta timp. Îmi pare foarte rău. Măine seara vreau să vă las să mergeți la ora 9, dacă este posibil. A trebuit să vorbesc un pic mai aspru, nu am putut altfel. Voi totuși mă iubiți, nu-i așa? Eu vă iubesc. Este numai spre binele vostru. Să ne ridicăm. Bine, să cântăm: „Ia Numele lui Isus cu tine, copil al suferinței și al durerii. El îți va da mângâiere și bucurie ...”

Eu vreau ca voi să telefonați mâine dimineața și să aduceți un păcătos aici. Veniți din nou. Spuneți-le predicatorilor. Veniți acum să ne unim și să avem o trezire ca mai demult. Într-o seară sau două vom fi aduși în ordine, dar acum vrem să mergem înainte și să ne bucurăm. Dați-vă mâinile unii altora.

Nume scump, o ce dulce!

Speranță pe pământ și bucurie în cer!

Harul lui Dumnezeu și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi toți. Binecuvântarea Lui să se odihnească și să rămână peste voi. Până ne vom întâlni din nou în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze acum. Voi puteți pleca, în dragostea și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Voi toți care sunteți din această biserică, dați mâna oamenilor de aici. Fiți siguri că ați dat mână fiecăruia și le-ați urat bun venit. Fie ca Duhul Sfânt să facă același lucru. Împăcați-vă unii cu alții, uitați toate certurile. Împăcați-vă! Bine. „Aplecați în Numele lui Isus ...”